

30.7.2014

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 1496/2013 της Mara Zabala Polla, ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες όταν ταξιδεύουν αεροπορικά

1. Περίληψη της αναφοράς

Η αναφέρουσα αντιμετωπίζει κινητικά προβλήματα και ταξιδεύει με αναπηρικό αμαξίδιο. Δεν αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα κατά τα ταξίδια της έως ότου μία αεροπορική εταιρεία αρνήθηκε να της επιτρέψει την επιβίβαση για λόγους ασφάλειας. Το εν λόγω ενδεχόμενο προβλέπεται από τη σχετική ευρωπαϊκή νομοθεσία, εφόσον παρέχεται η κατάλληλη αιτιολόγηση. Θεωρεί ότι υπέστη άδικη διάκριση και ζητεί την επανεξέταση των σχετικών κανονισμών.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 8 Μαΐου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216 παράγραφος 6 του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιουλίου 2014

Σκοπός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικά, είναι η προστασία των εν λόγω επιβατών από διακρίσεις και η παροχή της δυνατότητας να ταξιδεύουν αεροπορικά επί ίσοις όροις με τους άλλους επιβάτες. Εν συνεχεία μίας δέσμευσης που ανέλαβε η Επιτροπή στην έκθεσή της σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2006 του Απριλίου 2011 (COM(2011)166) και προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω η εφαρμογή του κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε τον Ιούνιο του 2012 ερμηνευτικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διευκόλυνση της εφαρμογής από τους παρόχους υπηρεσιών εναέριων μεταφορών και

τους επιβάτες με αναπηρίες. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές συντάχθηκαν σε συνεργασία με τους ενδιαφερόμενους και ιδιαίτερα με τους εκπροσώπους των ατόμων με αναπηρία (Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία), οι οποίοι τις ενέκριναν πλήρως.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού, οι επιβάτες δεν πρέπει να διατρέχουν τον κίνδυνο να μην τους επιτραπεί η κράτηση ή επιβίβαση για λόγους αναπηρίας ή μειωμένης κινητικότητας. Το άρθρο 4 του κανονισμού προβλέπει την πιθανότητα παρέκκλισης από το δικαίωμα στη μεταφορά υπό ορισμένες συνθήκες, ιδιαίτερα για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση "προς τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφαλείας που ορίζει το διεθνές, κοινοτικό ή εθνικό δίκαιο, ή τις απαιτήσεις ασφαλείας που ορίζει η αρχή η οποία εξέδωσε το πιστοποιητικό του αερομεταφορέα προς το συγκεκριμένο αερομεταφορέα". Οι απαιτήσεις ασφαλείας ορίζονται από εξωτερικές αρχές (και όχι από τους αερομεταφορείς) και αποσκοπούν στην κατοχύρωση της ασφάλειας όλων των επιβατών και του πληρώματος που επιβαίνουν στο αεροσκάφος. Σε περίπτωση που δεν επιτραπεί η επιβίβαση σε κάποιο άτομο με αναπηρία ή με μειωμένη κινητικότητα, προσφέρεται το δικαίωμα μεταφοράς με εναλλακτική πτήση.

Όσον αφορά το ζήτημα των συνοδών, ο κανονισμός (ΕΚ) 1107/2006 ορίζει στο άρθρο 4 παράγραφο 2 ότι οι συνοδοί υποχρεούνται να συμμορφώνονται μόνο με τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφαλείας. Οι προαναφερθείσες ερμηνευτικές κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν περαιτέρω επεξήγηση του εν λόγω ζητήματος στο σημείο Q5, όπου τονίζεται η αποκλειστική υποχρέωση των συνοδών να πληρούν τις ισχύουσες απαιτήσεις ασφαλείας. Ο αερομεταφορέας πρέπει να παρέχει περαιτέρω λεπτομερή αιτιολόγηση, η οποία να περιλαμβάνει ξεκάθαρη και ακριβή επεξήγηση με αναφορά στη σχετική νομοθεσία. Τέλος, για την περίπτωση που ο αερομεταφορέας απαιτεί από τα άτομα με αναπηρία να ταξιδεύσουν με συνοδεία, η Επιτροπή στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές συνιστά να προσφέρεται στους συνοδούς η δυνατότητα να ταξιδεύσουν δωρεάν ή καταβάλλοντας μειωμένο αντίτιμο. Σύμφωνα με τα στατιστικά δεδομένα που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από τις εθνικές αρμόδιες αρχές για την επιβολή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 και που εκδόθηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής τον Μάιο του 2014, ο αριθμός των καταγγελιών που αφορούσαν προβλήματα εφαρμογής του κανονισμού ήταν πολύ περιορισμένος, γεγονός που δείχνει ότι, σε γενικές γραμμές, ο κανονισμός φαίνεται να λειτουργεί αποτελεσματικά.

Συμπέρασμα

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα, οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου λαμβάνουν πολύ λίγες καταγγελίες σχετικά με δυσλειτουργίες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2006, γεγονός το οποίο δείχνει ότι, σε γενικές γραμμές, ο κανονισμός λειτουργεί αποτελεσματικά.

Οι ερμηνευτικές κατευθυντήριες γραμμές του 2012 επικροτήθηκαν ιδιαίτερα από τους ευρωπαίους εκπροσώπους των οργανισμών για τα άτομα με αναπηρία ως ένα βήμα προς τη βελτίωση της ταξιδιωτικής εμπειρίας για τα άτομα με αναπηρίες και τη διευκόλυνσή τους στη χρήση εναέριων μεταφορών επί ίσοις όροις με τους άλλους επιβάτες.

Συστήνεται στην αναφέρουσα να χρησιμοποιήσει τις διαδικασίες καταγγελιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2006 και να υποβάλει καταγγελία στην αρμόδια εθνική αρχή επιβολής του νόμου, στην περίπτωση που θεωρεί ότι καταπατήθηκαν τα δικαιώματά της. Ένας κατάλογος των αρμόδιων εθνικών αρχών επιβολής του νόμου είναι διαθέσιμος στον

ιστότοπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής:

http://ec.europa.eu/transport/themes/passengers/air/doc/prm/2006_1107_national_enforcement_bodies.pdf.